

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr.Kocsis Rita pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Jogi Képviseleti Főosztály (ügyintéző: dr.Kiss Sándor) által képviselt alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt a Vas Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Szombathelyen, 2008.évi december hó 8.napján 17.P.20.337/2008/18.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 19.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felmerült fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Megállapítja, hogy a felperes 100 %-os mértékben pervesztes.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 11.750 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt illetéket az állam viseli és az ítéletet megküldeni rendelte az Igazságügyi Hivatalnak a pártfogó ügyvéd munkadíjának megállapítása és kiutalása iránt.

Ítéletének jogi indokolása szerint a felperes kártérítési igénye elévült, a Ptk.325.§./1/ bekezdése értelmében az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

E vonatkozásban a végrehajtási kifogás irataiból megállapította, hogy a végrehajtást kérő "C" adós elleni végrehajtási ügyben 2000.október 26.napján kérte az adós értékpapír és folyószámlájának lefoglalását, mely 2000.október 26.napján megtörtént.

2000.november 7.napján kelt átiratban a végrehajtóval közölte az "A" Rt. hogy az adós értékpapír számláján nyilvántartott részvények értékesítése 2000.november 7.napján megtörtént, és 3.668.159 forint átutalására 2000.november 14.napján sor került.

Így a fentiek értelmében a felperes károsodása 2000.november 7.napján bekövetkezett. A kártérítés a károsodás bekövetkeztekor a Ptk.360.§./1/ bekezdése értelmében nyomban esedékessé válik. Ennek az a következménye, hogy az elévülési idő a károsodás bekövetkeztével minden esetben megkezdődik.

A felperes esetében az elévülési idő 2000.november 7.napján megkezdődött, de a megyei bíróság álláspontja szerint menthető okból követelését 2002.május 10.napjáig nem

érvényesíthette, figyelemmel arra, hogy az igényperben 2002.május 10.napján született másodfokú ítélet.

2002.május 10.napjáig az elévülés a Ptk.326.§./2/ bekezdése alapján nyugodott. 2007.május 10.napján a felperes követelése az alperessel szemben elévült, ezért a 2007.október 18.napján előterjesztett kereseti kérelme az elévülési időn túl érkezett.

A megyei bíróság nem találta alaposnak a felperes azon hivatkozását, hogy a **"B"** Kft. illetve **"C"** és **"C"-nével** szemben történő igényérvényesítése az elévülési időt megszakította. Az elévülési idő megszakítására okot adó cselekményt az alperessel szemben kellett volna eszközölnie, hiszen egyetemleges adóstársak esetében az elévülési idő elteltét és az elévülési idő megszakadását adósonként külön-külön kell vizsgálni.

A perbeli esetben nem egyetemleges adóstársakról van szó, így nem lehetséges más ellen indított pert, igényérvényesítést, vagy egyezséget az alperessel szemben elévülési időt megszakító cselekményként értékelni.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak megváltoztatását és a kereseti kérelmének történő teljes helyt adást.

Vitatta, hogy a követelése az alperessel szemben elévült volna. Előadta, hogy az igényper befejezését követően Alkotmánybírósághoz fordult és ügyében 2007.április 19.napján hozott határozatot az Alkotmánybíróság. Ez idő alatt az ügy nem évülhetett el.

Hangsúlyozta, hogy a **"B"** Kft. elleni kártérítési perben a kft volt előtérbe helyezve és az ő érdekeit nem vizsgálták. Az eljáró bíróságok semmibe vették az alkotmánybírósági határozatot, amelyben megerősítették a tulajdonhoz való jogát.

Figyelmen kívül hagyták az alapeljárásban a 21.sorszámú beadványában előterjesztett kérelmeit és bizonyítás iránti indítványát.

Ebben hivatkozott arra, hogy a **"B"** Kft. valamint **"C"**nével szembeni per indítása az elévülést megszakította.

Álláspontja szerint megsértette az alperes a Pp.3.§./3/ és 145.§./2/ bekezdésében foglaltakat, a szükséges mértékű bizonyítási eljárást nem folytatta le.

Az igényperre a bíróság rábeszélte őt annak tudatában, hogy a végrehajtó a Nelsonnak már átutalta a pénzt, így igényper indításának nincs helye.

A fellebbezési tárgyaláson kérte a perköltség fizetése alóli mentesítését is arra hivatkozással, hogy ő teljes személyes költségmentességben részesült.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

A megyei bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatait a Pp.206.§-ában foglalt elveknek megfelelően értékelve megalapozott tényállást állapított meg, az ebből levont jogi következtetése is okszerű és helyes.

Az ítélet tábla teljes egészében osztotta a megyei bíróságnak az ítéletben kifejtett megalapozott jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat. A fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

Ítéletében a megyei bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy a Ptk.324.§./1/ bekezdése értelmében a követelések 5 év alatt évülnek el, ha a jogszabály másként nem rendelkezik. Ugyanakkor a Ptk.204.§./3/ bekezdése értelmében az elévülés hivatalból nem vehető figyelembe, csak akkor, ha erre hivatkoznak.

A Ptk.325.§./1/ bekezdése szerint az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

Az elsőfokú eljárásban az alperes ellenkérelmében hivatkozott a követelés elévülésére is, ezért az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság helyesen járt el akkor amikor az elévülési kifogás esetében elsődlegesen abban a kérdésben foglalt állást, hogy a perbeli követelés elévült-e, hiszen ez esetben a bíróság a keresetet érdemben nem bírálhatja el (BH.2006. 220.).

A megyei bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes esetében az elévülési idő 2000.november 7.napján megkezdődött, amikor "C" adós elleni végrehajtási ügyben az adós nevén nyilvántartott részvények értékesítése ezen időpontban megtörtént. Ekkor a felperes követelése a Ptk.326.§./1/ bekezdése szerint esedékessé vált. Ezt követően azonban nem vitásan az elévülési idő nyugodott, hiszen a felperes 2001.július 23.napján igénypert nyújtott be a "B" Kft.-vel szemben arra hivatkozással, hogy "C" adós számláján lévő pénz az ő pénze volt.

A Veszprémi Városi Bíróság az 1.P.22.614/2001/5.sorszámú ítéletében a felperes keresetét elutasította arra hivatkozással, hogy a perindításnak addig van helye, amíg a végrehajtó a lefoglalt vagyontárgy értékesítése után befolyt vételárat a végrehajtást kérő részére nem utalta ki. 2000.november 29.napján azonban a végrehajtást kérőnek az értékpapír értékesítéséből befolyt vételár kiutalására került, így az ezt követően benyújtott kereset alapján a foglalás alóli feloldásra nincs lehetőség.

A városi bíróság ezen ítéletét a alperes neve az 1.Pf.20.387/2002/7.sorszámú ítéletében helybenhagyta, ez az ítélet 2002.május 10.napján kelt. Így a Ptk.324.§./1/ bekezdése szerinti 5 éves elévülési idő - a megyei bíróság ítéletében foglaltakkal egyezően - 2007.május 10.napján letelt.

Az ítélet tábla nem osztotta a felperesnek az elévülés megszakítására vonatkozó fellebbezési érvelését sem. A megyei bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a felperes által "C" és "C"nével ellen indított perek, illetve az Alkotmánybírósághoz való fordulás sem szakította meg az alperessel szembeni elévülési időt, mivel a megszakítást eredményező cselekménynek az alperessel szemben kellett volna bekövetkeznie.

Az eljárás adataiból ugyanakkor tényként állapítható meg, hogy a felperes az alperessel szembeni keresetlevelét 2007.október 18.napján nyújtotta be, ezt megelőzően az alperessel szemben semmilyen igényt nem érvényesített. Ezért helyesen állapította meg a megyei bíróság, hogy a felperes követelése az alperessel szemben a Ptk.324.§./1/ bekezdése alapján elévült.

Az elsőfokú perköltségre vonatkozó felperesi fellebbezés sem alapos, mivel a felperes az elsőfokú eljárásban teljes egészében pervesztes lett, így a Pp.78.§./1/ bekezdése alapján az alperes felmerült perköltségének a megfizetésére ő köteles.

Az elsőfokú eljárásban a megyei bíróság a 18.sorszámú végzésében a felperes teljes személyes költségmentesség iránti kérelmét elutasította és részére illetékmentességet engedélyezett. Ez pedig nem mentesíti a felperest az alperes felmerült perköltségének (útiköltség) megfizetése alól.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A felmerült fellebbezési eljárási illetéket a felperes személyes illetékmentessége folytán a Pp.78.§./1/ bekezdése és a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./1/ bekezdése és 14.§-a szerint az állam viseli.

A peres eljárásban a felperest pártfogó ügyvéd képviselte, akinek a díját a Pp.87.§./2/ bekezdése értelmében a Jogi Segítségnyújtó Szolgálat állapítja meg.

Győr, 2009. évi december hó 3. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Lezsák József sk.
bíró